Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів с.Купичів

Випуск № 68 Травень, 2014р.

Шкільний дзвінок

Школо, прощавай!

Святоостаннього дзвоника, в загальноосвітній школі І-ІІІ ступенів с. Купичів, що пройшло 30 травня, було надзвичайно теплим, родинним і сумним водночас. Сумним, адже наші одинадцяти-

класники ніколи більш не сядуть за свої парти, такого рідного для них класу, не почують знайомий голос вчителя і його указки. Не пробіжаться просторим коридором. І радісним, бо всі вони вирушають у доросле життя. На шкільному подвір'ї, де відбулась урочиста лінійка, здавалось, що зібралось все село, щоб підтримати випускників. Теплими привітаннями зустрічали учнів педагоги та директор школи Гончарук О.О.

Також висловили свої побажання гості нашого свята: голова сільської ради—Кость С. М., а також наставник Спасо-

преображенського храму – отець Миколай.

Адже цей день для них особливий, вони вступають в абсолютно нове життя , доросле , відповідальне та повнуе несподіванок.

Дорогі учні , вчителі та батьки ! Ми вітаємо вас із закінченням навчального року і бажаємо вам гарного відпочинку, набратись наснаги, терпіння та сили, щоб з новим, сповненим енергії та сил духом повернутись у рідні стіни нашої школи.

В цьому номері:

Школо, прощавай 1

На крилах у життя 1

Лампадкова хода 2

Вічна пам'ять героям 2

Весела перерва 2

На крилах у життя!

Відлунав останній дзвінок у школі, відпустив на волю всю учнівську «банду» – і для частини тієї «банди» останній дзвінок пролунав таки востаннє. Тепер усі погляди й думки випускників спрямовані у світле майбутнє, тимчасово затьмарене проблемами та тривогами, пов'язаними зі вступом до вишу. Але насправді світлою подією найближчого часу для всіх став випускний бал. Гарне слово «бал». Запаморочливі сукні й зачіски, хвилювання, надії... Школа, яку з такою радістю та полегкістю закінчуєш і з якою так не хочеться розлучатися... Однокласники, які стали тобі братами-сестрами-друзями, учителі, які вже всього, що могли, навчили й теж тепер як товариші хоч і старші... Всі плачуть та сміються, збентежені-схвильовані, хтось наважується нарешті освідчитися, хтось просто радіє, що все це нарешті завершиться, і всі щасливо йдуть зустрічати схід сонця..

Насправді випускний – це такий собі кінець-початок. Радієте, що завершився перший відбірний етап. Б'єте копитом в очікуванні нового старту. Ще невідомо, яка завдовжки дистанція, невідомо, чи правильний напрям ви обрали, чи зможете розрахувати швидкість, , чи стане витримки і сил та й чи захочете бігти...

Отож танцюйте, поки молоді! І гарного світанку нового життя!

Вічна пам'ять героям!

9 травня, цього року, відбувся святковий мітинг, біля обеліску слави.

Цього дня ми згадуємо полеглих і живих, воїнів і мирних жителів - всіх, завдяки кому була завойована перемога у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років. Пройшло вже більше 60 років, але події військового часу не забуті - вони живі в спогадах ветеранів, відображені на сторінках книг. Пам'ять про

трагічні дні передається з покоління в покоління, і ми повинні її зберегти.

У довічному боргу наше покоління і перед тими ветеранами війни, кому пощастило пройти через чорнило битв і дожити до світлого Дня Перемоги. Все менше залишається їх в життєвому строю. Даються в знаки і опалена війною молодість, сирі окопи і бліндажі, голод і холод, хвороби і рани. Їхні груди вкриті медалями, на скронях – сивина. Але вони пам'ятають ті страшні часи, хоч часто їм і не хочеться про них згадувати. У нашому селі залишився , нажаль тільки один ветеран, Сохацький П., який прийшов цього дня до обеліску, привітати всіх з цим

світлим святом. Також настоятель Спасопреображенського храму – отець Миколай, провів біля обеліску молебень.

Пам'ятаймо про минуле і дякуємо старшому поколінню за Велику Перемогу. Вона сплачена мільйонами життів, сльозами рідних і близьких. Спасибі полеглим і живим. Спасибі і низький уклін всім нашим ветеранам.

Лампадкова хода

Цього року, традиційно, 8 травня, відбулась урочиста лампадкова хода, від приміщення школи до обеліску слави. Діти та дорослі, які зібрались в той

вечір, схилили голови перед воїнами-героями, які захищали наше з вами життя. Кожен приніс лампадку, ніби символ свого серця, що горить вдячністю за наше світле майбутнє. усі разом пригадали розповіді про ті страшні воєнні роки у віршах та фронтових піснях. Хочеться ще раз подякувати загиблим солдатам, та низько вклонитись за їхній героїчний вчинок, і сподіватись що ніколи такого не повториться!

Весела перерва

***

Мама Вовочки - вчителю:
- Мій Вовочка - геній. У нього стільки геніальних ідей, правда ж?
- Так, особливо коли справа доходить до уроків хімії.

***

На занятті з фізкультури, щоб діти крокували в ногу, вчитель час від часу повторює:
- Лівою! Лівою!
Маленький Миколка здивовано запитує:
- А що робити правою?

***

- Татусю, допоможи мені задачу розв'язати.
- А ти вже над нею думав?
- Думав.
- Ну і що придумав?
- Що краще списати у тебе чи у Вовки.